ATEŞ

ÇOCUKLARA HAFTALIK MECMUA

1inci CİLD

ATEŞ

(1) İlk sayısı İkinciteşrin 1936 tarihinde Tahsin Demiray tarafından yayınlanan Ateş adlı dergi, orta sayfalarında İnkalar Ülkesinde adıyla verdiği tefrikanın sol ve sağ yanlarına diklemesine aynı konuyu işleyen çizgiroman kareleri yerleştirmiştir. Dergideki normal formata sahip çizgiroman Türkiye'de ilk kez gözüken Mandrake the Magician olmuştur. Mandrake-Şimşek Adam başlığıyla yayınlanan siyah-beyaz maceralarında orijinal çizgiler kullanılmıştır.

13 Birinci Kanun 1937 tarihli Ateş dergisinin 3. sayı kapağı.

Ateş dergisinde yayınlanan Mandrake sayfalarından biri (1937)

(2) 29 İkinciteşrin 1937'de ilk sayısı sonradan **Türkiye Yayınevi** adını alacak olan Türkiye Basımevi sahibi **Tahsin Demiray**'ın yayınladığı **Ateş**, yayınevinin çocuklara yönelik bir içerikle sunulan Yavrutürk dergisine bir alternatif olarak ve bu kez gençliğe yönelik daha magazinel ve bol görsel malzemeye çıkan haftalık bir dergidir.

Ateş'te sadece bir tek çizgiroman yayınlanma şansı bulmuştur: **Mandrake**. Dergi, 1934 yılında ilk kez Amerikan gazetelerinde boy gösteren Mandrake'nin Türkiye'de ikinci defa boy gösterdiği yayın olması, Ateş dergisinin bir özelliğidir. Sadece 53 sayı yayınlanan Ateş'e üç tane Mandrake macerası sığmıştır. Bunlar derginin arka kapağında her seferinde tek renkli (mavi, lacivert, siyah) olarak yayınlanmıştı ve 'Gizli Oyun Yeri', 'Kızıl Geçitteki Dev' ve 'Kurt Adam' başlıklarını taşıyordu. Ayrıca çizgiromanın orijinal başlığı aynen korunmakla birlikte yayınlanan karelerde Mandrake'ye yine 'Şimşek Adam' sıfatı yakıştırılmıştır. Bu maceralarda Mandrake, sonradan aşina olunacağı gibi yaptığı bir birinden ilginç illüzyonlarla kötü adamlara boyun eğdirirken, dev yılanlarla, gorilimsi yaratıklarla da karşılaşmıştır.

Ateş dergisinin bir özelliği de 19, 42 ve 43. sayılarında yaptığı şaheser çizgifilmlerle tüm dünyada adından söz ettiren Walt Disney'i toplam altı sayfalık, açıklayıcı olduğu kadar teknik metinlerle tanıtmış olmasıdır. Bu Türkiye'de yayınlanan periyodik bir dergide, bir çizerin en geniş ilk tanıtımdır. Ateş, Mustafa Kemal Atatürk'ün 10 Kasım 1938'deki ölümünü takiben sadece iki sayı daha yayınlanmıştır.

(3) 24 Eylül 1952 tarihinde ilk sayısı yayınlanan **Ateş**, **Hamid Şendur** tarafından basılan haftalık bir çocuk dergisidir. Çocuk Yayınları Müessesesi logolu Ateş, bir yandan Cingöz Recai adlı polisiye karakterin yaratıcısı Server Bedii gibi yazarların roman tefrikalarına yer vermiş, diğer taraftan da Mandrake, Bujk Joncs (orijinalinden kaynaklanan bir yazılış hatası. Doğrusu: Buck Jons) gibi önemli çizgiromanları sayfalarına taşımıştır.

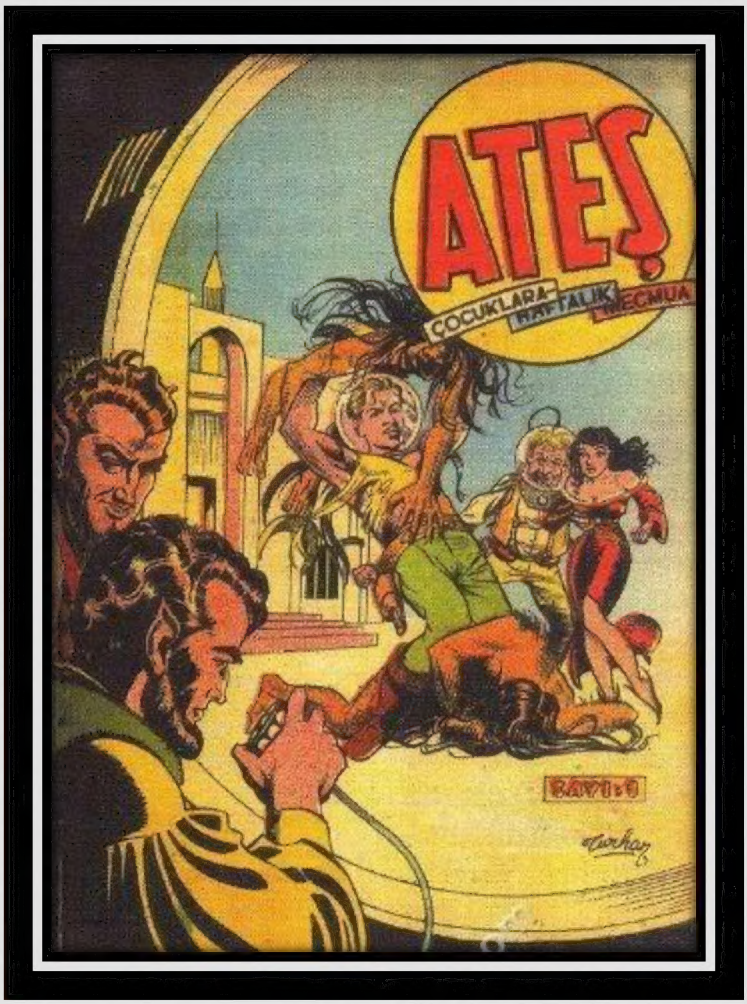

Flash Gordon çizerlerinden Mac Raboy'un çizimlerinden yararlanarak çizilmiş bir Ateş dergisi kapağı.

Ateş, Garp Cephesi başlıklı tarihi bir roman uyarlamasıyla beraber, derginin renkli arka kapağında da Baytekin adı altında Flash Gordon maceralarını okuyucu ile buluşturmuştur. Austin Briggs'in tasarımında ortaya çıkan bu Gordon karelerinin kopyalatarak basan dergi, Macera Peşinde başlıklı siyah-beyaz başka bir çizgiromanı daha yayınlamıştır. Macerası biten Buck Jones'un yerini başka bir Hollywood kökenli kovboy olan Gene Autry'nin (sonradan Cin Otri diye yazılmıştır) serüveni almıştır. Bunların yanı sıra karakterlerinin isimleri Türkçeleştirilmiş bir halde yayınlanan Meydan Okuyan Haydut; Fransız lejyonerlerinin öyküsünün anlatıldığı Gönüllü Kahraman; yarım sayfalık öyküleriyle Miki Maus/Miki Fare; bilimkurgu bir macera olan Uçan Dairelerin Sırrı; Tonguç; Temel Kaptan başlığıyla Popeye/Temel Reis; Vak Vaka/Donald Duck; Jules Verne'den uyarlanan 80 Günde Dünya Gezisi ile yine bir roman uyarlaması olan -ve adı yanlış yazılan- Ivano-Kara Şövalye gibi çizgiromanlar yayınlamıştır. **Ateş**, 16 Eylül 1953'de çıkan 52. sayısıyla bir yılını tamamlayarak yayınını bitirmiştir.

Kendisini başkalarının kurtarmasını bekleyen kişiler yalnızca kölelerdir.

ÜSTAD BAKUNİN'İN ATEŞ DERGİSİ HAKKINDAKİ YAZISINA VE /Kendisini başkalarının kurtarmasını bekleyen kişiler yalnızca kölelerdir./VECİZ SON SÖZÜNE TAMAMEN KATILIYOR VE ÇOK TEŞEKKÜR EDİYORUM.

EK BİLGİ NOTU OLARAK SERVER BEDİİ TAKMA ADIYLA /MÜSTEAR İSİM/CİNGÖZ RECAİ'NİN MACERALARINI YAZAN MEŞHUR YAZARIMIZ PEYAMİ SAFA'DIR./ kucuk yasta babasini yitiren peyami safa'ya uzun yillar boyunca annesi server bedia bakar. safa'nın gecimini saglamak icin yazdigi romanlarda server bedi takma adini kullanmasi, bir anlamda annesine duydugu gonul borcunu odemesidir./

AYHAN IŞIK'TA SİNEMADA CİNGÖZ RECAİ'Yİ CANLANDIRMIŞTIR.BU VESİLEYLE ONLARIDA ANMIŞ OLDUK.

26 SAYILIK 1.CİLDE 25 EYLÜL 1952 TARİHLİ 1.SAYIYLA BAŞLIYORUM.DERGİLER 12 SAYFADIR.AMA 1.SAYI KAPAK OLMASI/HERKES BİRİKTİRİP KENDİSİ CİLTLETİYORDU.İŞTE BEN BU ÖZEL YAPILMIŞ CİLDİ SİZLER İÇİN PARLAMAK ZORUNDA KALDIM./DÜŞÜNÜLDÜĞÜNDEN 1.VE 2.SAYFA KAPAK OLARAK TARADIĞIM SAYFADIR.

SON ATLAYIŞ

Sabahın çok erken saatlerinde sirk adamları, büyük çadırı kurmak için çalışmağa başlamışlardı. Vakit kaybetmekzin âdeta birbirleriyle yarış edercesine kazıkları çakıp ipleri geriyorlardı.

Kasabaya henüz dün akşam indikleri halde sirkin reklâmı, kaç gün evvelinden yapılmağa, cüceler kasabada dolaştırılmağa başlanmıştı.

Rodni bu geceyi de hemen hemen uykusuz geçirmiş ancak sabaha karşı biraz dalmıştı. Saat ona doğru araba camının vurulmasıyla uyandı. Yatağında doğrulunca dışarısı görünüyordu. Camı vuran Pica idi.

Genç kızın gözlerinde endişeli bakışlar vardır. İçeriye girer girmez aynı bakışlarla yukarıdan aşağıya Rodniyi süzdü. Sonra titrek bir sesle:

— Nen var kuzum? dedi, Parisde son akşamki numaradan sonra geçen üç günlük yolculuğumuz esnasında bir kere dahi yüzünün güldüğünü görmedim. Belki o akşamki düşmenin tesiri ile maneviyatın bozulmuştur diye birşey sormadım amma, senin gibi sirkin bir numaralı ve en şöhretli canbazının asabının bu derece bozulmaması da lâzım.

Rodni yapmacık bir omuz silkmesile:

— Yook dedi, düşündüğün gibi asap bozukluğu değil Pica! Hem sonra nihayet düştüğüm mesafe de altı metre idi, ve hiçbir yerime de bir şey olmamıştı.

— Cim'e hiç kabahat buluyor musun?

— Hayır. Bu düşme hâdisesinde Cim'in ne kabahati var? Vaktinden evvel atladığım için bu kaza oldu.

Omuzlarına dökülmüş sarı saçları, dipdiri vücuduyla bu sabah her günkünden daha güzel görünüyordu Pica.

Rodni genç kızın yüzüne fazla bakamadı, gözlerini saate çevirerek:

— Oaa! dedi. Geç kalmışım, hemen gitmeliyim.

— Üzerindeki bu durgunluk geçene kadar seni, yalnız bırakmam doğru olmıyacak, nereye gidersen ben de geleceğim!.

Rodni genç kızın omuzundan tutup:

— Hayır hayır dedi, yalnız gitmem lâzım. Hem... Sonra... Bu benim hususi bir işim.

Bu son cümleyi o kadar kat'i söylemişti ki, Pica itiraz etmek cesaretini kendinde bulamadı. Birlikde dışarıya çıktılar. Sonra hiç bir şey konuşmadan şehre giden yola doğru ilerleyen delikanlının arkasından baktı, baktı.. Tâ ki gözden kaybolana kadar. Evet bir şeyler vardı Rodnide ama bu Pica için meçhuldü.

*
**

Sirk müdürü dehşetle ayağa kalkarak:

— Ne diyorsun Rodni? diye haykırmaktan kendini alamadı. Hâlâ hiçbir şey anlıyamıyorum. Birdenbire cambazlığı bırakmak da aklına nereden geldi?

— Size her şeyi anlatırsam şaşkınlığınızın geçeceğini zannederim. Yalnız biraz sâkin olmanız lâzım.

Sirk müdürü Henri Morgan iskemlesini Rodninin karşısına çekerek oturdu.

— Anlat, hem de çabuk anlat. Zira senin gibi bir şöhreti kaybetmek istemem.

Delikanlı söyleyeceklerini evvelden hazırlamış olduğu halde bir müddet durdu.

— Neticeyi evvelden söyliyeyim ki, gözlerimin her an kör olmak ihtimali var! Yook... Biraz sakin olun. Hatırlıyorsunuz değil mi? Parisde düştüğüm son geceyi? İşde o akşam herkese kabahatin bende olduğunu söylemiştim. Halbuki trapezden atlamadan bir iki saniye evvel gözlerimin önüne bir perde inmiş ve her taraf kapkaranlık kesilmişti. Kafam durmuştu âdeta. Sayıları sayamadığım ve hiçbir şey göremediğim halde alışkanlık icabı boşluğa atılmıştım. Ve Cim de biraz evvel atıldığım için beni tutmakda gecikmişti. Yere düşmüştüm. Koluma girip de arabama götürünceye kadar hiçbir şeyin farkında değildim. Sadece yatağıma yattıktan sonra gözlerim yeniden görmeğe başlamıştı. Evet, bir iki dakika kadar kör kalmıştım. Bugün şehre indim, doktor iyice muayene etti, eğer böyle bir heyecanlı harekette daha bulunursam gözlerimin tamamen kör olacağını söyledi. Bunu bile bile numaralara devametmek ve bilhassa karşımdakini ölüme atmanın mânası var mı, hem ki karşımda Pica olursa!

Henri Morga sadece:

— Şimdi anlıyorum, diyebildi. Peki amma, doktor yanılmış olamaz mı?.

— Hiç zannetmiyorum. Çünkü arada bir gözlerimin bulutlandığını ve zaman zaman hiçbir şey göremediğimi farkediyorum. Fakat bir türlü doktora gitmeğe cesaret edemiyordum.

İkisi de susmuştu. Rodni ayağa kalktı. İleriye doğru yürüdü. Camdan dışarıya baktı, baktı; hareketini bozmadan:

— Yalnız dedi, sizden iki ricam var: biri gözlerimin günün birinde kapanacağını hiç kimseye söylememeniz, amma hiç kimseye; diğeri de beni sirkten çıkarmamanızdır. İster kapıda bilet kestirme, ister içerde yol gösterme işinde kullanın, buna razıyım. Çünkü taa çocukluğumdanberi bütün hayatım sirkde geçti. Artık ben başka hava teneffüs edemem, bu çatıdan başka bir yerde barınamam.

Bütün bunları söylerken kafasında ve gözlerinin önünde Pica'nın hayali vardı. Onun yanında kalmak için bütün bunlara razı olduğunu müdür de biliyordu. Daldığı âlemden kapının vurulması ve içeriye Pica'nın girmesile uyandı.

Devamı 11inci Sayfada

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

Arsen Lüpen Istanbulda!..

Bu haber gazetelerde çıktığı gün, bütün şehir, belki bütün memleket allak bullak oldu. Söylendiğine göre hemen polis ikinci şube müdürlüğü kuvvetlendirilmişti. Gene söylendiğine göre büyük bankaların idare meclisleri, kasa dairelerini daha fazla emniyet altına almak için toplanmışlar, zengin şirketler üst kat pencerelerine demir parmaklıklar yaptırmışlardı.

Arsen Lüpen Istanbulda!..

Nasıl? Meşhur Fransız hırsızı, kibar serseri, Avrupanın her yerinde adı çıkan, maceraları her dile çevrilerek basılan şeytanlar kıralı Lüpen mi?.. Ta kendisi.. Bütün gazeteler onun bir türlü ele geçmiyen doğru fotoğrafları yerine tahminle yapılmış krokiler, neşrediyorlar, her tarafa muhabir ve fotoğrafçı saldırıyorlar, sözde polisten evvel izini yakalamak istiyorlardı. Gazete satıcıları.. «Arsen Lüpen Istanbulda..» diye haykırdıkça, ahali, muharebe ilân edilmiş gibi gazeteleri kapışıyordu. Bütün evlerde, vapurlarda, trenlerde, kahvelerde bu bahis: Vay canına... Meşhur Fransız hırsızı burada, aramızda ha?. Nerede acaba?.. Şu karşı kaldırımda paltosunun yakasını kaldırarak hızlı hızlı yürüyen, uzun boylu, sarışın, pembe beyaz, çevik ve sinsi adam o olmasın? Belki de şimdi tramvaydan içeri giren ve krem rengi eldivenlerini ağır ağır çıkararak, ince parmaklı, kıvrak ellerinden birini şapkasının kenarına götüren adam odur; yahut hususi bej renkli spor otomobil içinde etrafına gözlerinden birer zeki kıvılcım bırakarak geçen adam veya biraz evvel yanımızda tütüncüden yabancı şivesile bir Yenice sigarası isteyen..

Arsen Lüpen İstanbulda!..

Fakat ne münasebet? Paris gibi yeryüzünün en zengin şehrini bırakıp da suyu çekilmiş bir limon gibi hergün biraz daha kuruyan İstanbulda Arsen Lüpenin işi ne? Gazetelere bakılırsa haber Parisden geliyor. Fransız gazeteleri yazmış. Arsen Lüpen, aylardanberi, Türkiyeden Avrupaya afyon ve eroin kaçakcılığı yapıyor ve Marsilyadaki teşkilâtı vasıtasiyle uyuşturucu zehirlerin Fransaya gizlice girmesini temin ediyormuş. Nihayet — zamanını da haber veriyorlar: — Mayısın onaltıncı perşembe günü İstanbula gitmek üzere Fransadan ayrılmış. Vapurla mı? Trenle mi? Ekspresle mi? Uçakla mı? Belli değil. Hangi yoldan? Belli değil. Hangi isim altında? belli değil.

İstanbul polisi ve gümrük muhafaza teşkilâtı, o günlerde, uyuşturucu zehir kaçakçılığına karşı çok hassas davranıyordu. Birkaç büyük şebeke, saklı imalâthane ele geçirilmiş, her sınıftan kaçakçılar yakalanarak tevkif edilmişti. Arsen Lüpenle alâkası olan bunlar mıdır? Yoksa ele geçmiyenler de var mı?

Gazeteler polis müdüriyetinin vaktile Cingöz Recaiye karşı fevkalâde başarılarıyla meşhur, eski baş sivil memuru Mehmet Rızayı çağırttığını da yazıyorlardı.

Bu haber doğru idi.

Mehmet Rıza, Cingözün o son Zeyrek vak'asından sonra, özel olarak bu işlerden çekilmişti. Sultanahmetteki evinden Cihangirde bir apartmana taşındı, kendisinden onaltı yaş küçük bir güzel kız aldı, sessiz oturuyordu. Şimdiye kadar hiçbir afyon, esrar, eroin kaçakçılığı işine de girmemişti; fakat polis müdürü, içine Arsen Lüpen ismi karışınca ahaliyi köpürten bu meseleye bakmasını kendisinden rica ettiği gün Mehmet Rıza hiç düşünmeden, belki Cingözle mücadelelerinin hararetli ve keyifli safhalarını hatırlayarak hükûmetin teklifini kabul etti.

İlk elde, Mehmet Rıza, polisin kö şe başı kaçakçılarına karşı takip ettiği sıkıştırıcı, göz yıldırıcı tazyik politikasının pek az işe yarıyacağını kestirmişti. Başka bir yoldan gitti. Bunu sonradan anlıyacağız. Bir hafta geçmeden, eski baş sivil memuru, Beyoğlunda, Ahududu sokağında, büyük, dört katlı bir evin gözetleme altına alınmasına lüzum görmüştü. Yirmiye yakın sivil memur evin her tarafını, köşeleri arkadaki Koca Ağa sokağını gizli ve devamlı kuşatma altına almışlardı.

Bu evde, on yedi seneden beri İstanbulda yaşayan, eski Amerika konsoloslarından, gayet zengin ve Kızılaya, Çocuk Esirgeme Kurumuna sık sık yardımlarıyla tanınmış Daniel Ridway'ın karısı ile iki kızkardeşi oturuyorlardı. Amerikalı zengin, yaz kış, Rumelihisarındaki yalısından ayrılmaz, kışın karısının oturduğu bu eve hiç uğramazdı. Madam Ridway'ın küçük kız kardeşi Lili kuvvetli bir nevrasteniye tutulduğu için, mart ayında karı koca onu Parise baktırmağa götürdüler ve mayısın ilk günlerinde gene İstanbula getirdiler. Haziran haftasında onlar da Amerikalıların Rumelihisarındaki yalısına geçmeğe hazırlanıyorlardı. Taşınmalarına birkaç gün kalmıştı.

Polis Beyoğlundaki evde pansiyoner olarak Belçikalı bir tuhafiye eşyası komisyoncusunun oturduğunu da biliyordu. Mehmet Rıza, bu evin kaçakçılık merkezlerinden biri olduğuna hükmettiği halde henüz hiç bir kimseden şüphe etmemişti. Kendisine mahsus kuvvetli ve sarsılmaz inatla evi göz hapsine aldırmağa devam etti.

Fakat, tam o günlerde korkunç, tüyler ürpertici bir vak'a herkesi titretti; öyle bir vak'a ki, muharrirlerin ağzında artık bir alay mevzuu olmaya başlıyan Arsen Lüpeni unutturdu. Zira bu kadar vahşi bir cinayetin Arsen Lüpen gibi sanatkâr ve zarif bir hırsızla alâkası olabileceğini kimse kabul etmiyordu.

Vak'a şu:

Kurtuluşta, eski bir evin alt katında oturan rençber ustası Yorgo, çok çalıştığı bir günün akşamı, saat sekizde evine gelmişti. Sofra hazırdı. Adamcağız karısını ve çocuğunu kucakladıktan sonra ceketini çıkarmış ve oturmuştu.

Kadın, ancak haftada bir yiyebildikleri güzel kızarmış bir et yemeği getirdi. Yorgo iştahla gözleri büyüyerek tabağına büyük bir parça aldı.

İlk lokmayı henüz yutmuştu ki sokak kapısına şiddetle vurmağa başladılar.

Rençber doğrulmuştu, kaşlarını çatarak, yerinden kalkmadan bağırdı:

— Ne.. Kim o? Nedir bu..

Cevap vermediler. Kapıyı ikinci bir yumruk sarsmıştı.

Rençber yerinden kalktı ve yemeği yarıda kaldığı için peşkirini öfke ile sandalyanın üstüne atarak, odadan bitişik sokak kapısına giden küçük aralığa çıktı:

— Kim o? Ne istiyorsunuz? Cevap veriniz! diye bağırdı.

Nihayet bir ses duyuldu:

— Açınız. Acele bir iş var.

Rençber kapıyı açtı.

Oldukça uzun boylu, kılığı kıyafeti düzgün, bol kara sakallı bir adam içeri girdi:

— Affedersiniz usta, dedi, seni rahatsız ettim.

Yarıda kalan yemeğine devam etmek için ağzını şapırdatan ve acele eden duvarcı ustası mırıldandı:

— Ne var? Ne istiyorsunuz?

Yabancı adam odaya girince kendini şöyle tanıtmıştı:

— Ben doktor Sepetciyan.. Giresonlu tüccar İbrahim beyden geliyorum.

Yabancıya bir sandalya bile göstermek istemiyen Yorgo büsbütün sabırsızlandı:

— Peki, ne var? Ne istiyorsunuz?

— İbrahim bey gayet acele bir iş için seni çağırıyor.

— Kim bu İbrahim bey?. Peki.. Yarın gelirim.

— Hayır hayır.. Şimdi aceledir. Hemen gelmelisin.

Duvarcı başını salladı:

— Yok artık, dedi, bundan sonra çalışamam ben. Görüyorsunuz... Ailemle yemek yiyorum, sonra yatacağım. Yarın sabah erkenden iş başı.

Ve yabancıya kapıyı gösterdi. Fakat sakallı ısrar ediyordu.

— Bir saatlik iş var.. Sonra gene gelirsin. Bahşiş bolcadır.

Duvarcı yere bakarak:

— Nedir bu iş? diye sormuştu.

Bu suali bekliyen adam hemen cevap verdi:

— Bugün akşama doğru ben İbrahim beylere misafir gitmiştim. Eski bir konsolu bitişik odaya taşıyorlardı. Eşya çok ağır; üstündeki ayna duvara düştü, hem ayna hem çerçeveler kırıldı, hem de eski duvarın bir köşesi çöktü. Bir saate kadar misafirler gelecekler. Salon berbat bir halde... Acele sıva lâzım.. Güç bir iş değil...

Yorgo, tereddüt içinde, başını kaşıyordu, fakat masanın üstünde tüten kızartmanın güzel kokusu ona kararını verdirdi:

— Gelemem ben, dedi, başka birini bulunuz.

— Buralarda başkasını bulamadım.

— İstanbulda rençber kalmadı mı? Benim evimi size kim haber verdi?

— Komşular söylediler.

Duvarcı karısına baktı. Kadın, bir felâket kokusu almış gibi, rumca:

— Gitme, Yorgo! dedi.

Yabancı, daha tesirli bir şey söylemek lâzım geldiğini anlamıştı.

— İbrahim beyin otomobili dışarıda bekliyor... dedi, gene otomobille seni getiririz, bir saatlik iş, fazla değil, elli lira da para var.

Elli lira!.. Duvarcı bunu duyunca iş değişmişti:

— Elli lira!.. diye mırıldandı.

— İbrahim bey çok zengindir, paraya bakmaz.

İşçi razı olmuştu. Ceketini sırtladı.

— Haydi, dedi, fakat orada kireç harç filân var mı?

— Hepsi var.. Alet, mala filân da var.

Kadın kuşkulanıyordu. Yüreğinde müthiş bir sıkıntı vardı. Bu yabancıya hiç güvenemiyordu. Gene rumca:

— Yorgo, dedi, vakit çok geç... Düştün...

Çocuk da yalvarıyordu:

— Baba gitme.

Fakat babası kararını vermişti.

— Elli lira az para değil... Yarın sana bir şimendifer alırım.

Kasketini başına koyarken yabancıya sordu:

— Ev yakın mı?

Öteki:

— Fazla sürmez... diye mırıldandı.

Duvarcı karısını ve çocuğunu kucaklamış, yabancının arkasından yürümüştü.

Sokağa çıktılar. Kapıda bir otomobil vardı. Şoför motörü harekete getirdi. Hava iyice kararmıştı. Dondurucu bir sis iliklere işliyordu.

Sahte ermeni doktoru, otomobilin kapısını açarak:

— Gir usta, dedi.

Rençber, aklına hiçbir şey gelmeden arabanın içine girmişti.

İçeride, karanlıkta, ustanın göremediği iki adam vardı. Yüzleri siyah maske ile örtülü idi. Duvarcı bunları görünce geri çekilmek ve bağırmak istedi, fakat vakit bulamadı. Hemen üstüne atılmışlar ve boğazına bir atkı sarmışlardı. Ağzına da bir mendil tıkadılar. Umulmaz bir çabuklukla gözlerini, ellerini ve ayaklarını da bağlıyorlardı.

Otomobil hızla yürüdü.

Hiç bir şey görmiyen, ses çıkaramıyan, kımıldayamıyan duvarcı müthiş bir korku içindeydi. Ne istiyorlar ondan? Nereye götürüyorlar?

Otomobil uzun zaman gitti. Yarım saat mı, bir saat mı, on dakika mı, Yorgo farkında değil... Nihayet, şiddetli bir sarsıntıdan sonra, otomobil durmuştu.

Rençberi tutup havaya kaldırdılar, sonra ayaklarının bağını çözdüler, taş merdivenlerden çıkardılar. Adamcağız tir tir titriyordu.

Bir yerlere girdiler ve biraz beklediler. Sonra Yorgonun ellerinin ve gözlerinin bağı da çözüldü.

Karşısında korkunç bir manzara vardı. Duvarcı tepeden tırnağa kadar soğuk bir ürperme geçirdi..

Tavanı yüksek ve yaldızlı, duvarları halılarla kaplı, büyük bir odanın içindeydi. Üç maskeli adam etrafına almışlardı. Onu almağa gelen kara sakallı herif ortada yoktu.

Karşısında — Aman Allahım! — Yıkılmış bir duvarın içine, ayak üstü bir genç kadın sokulmuştu. Ağzı tıkalı ve yüzünün bir parçası kapalı idi. Yarım görünen yüzünde bir gözü büyüyerek dışarıya uğramış, saçları dimdik olmuştu. Kadıncağızın vücudu, boynuna kadar sıva ile örtülü idi.

Yorgo nefes alamıyordu.

Maskeli adamlardan biri söze başladı ve çamurlu, boğuk, karışık, şivesi belli olmayan bir sesle dedi ki:

— Bu karşında gördüğün kadın ortadan kaybolacak. Senin anlıyacağın: Ölmesi lâzım. Cenazesi duvarın içinde kalacak. Üstü sıva ile, badana ile kapanacak. İlk önce bu işi biz yapacaktık. Gördüğün gibi şu kalın duvarda bir insanın sığabileceği büyük bir delik açtık. Sonra, bu sıvaların arkasında bir kadın cesedi olduğunu hiç kimsenin anlıyamıyacağı kadar mükemmel, bu duvarı kapayacaktık. Beceremiyeceğimizi anladık. Bir usta çağırmayı düşündük. Senin elinden çok iyi iş geldiğini biliyoruz. Adını, adresini, herşeyi öğrendik. Fakat sana nasıl öğrendiğimizi söylemeyiz. Çünkü bu kadının ölümü gizli kalacak.

Duvarcı gözlerine de, kulaklarına da inanamıyordu. Boğuk birkaç söz mırıldandı:

Velâkin.. dedi.. bu... yapamam... nasıl olur?.. Cinayettir bu.. İnsanın yüreği dayanmaz.

— Senin vazifen bu duvarı sıvamak... Üst tarafına karışma.. Tut ki bu duvar her zaman gördüğün gibi bir duvardır, bu kadın da potreldil.

— Nasıl olur?. Yapamam.. elim titrer.. Allah razı olmaz buna.. kadıncağız ölmemiş daha... yaşıyor... nefes alıyor.. konuştuklarımızı işitiyor.. daha gençtir de.. yazıktır..

(Devam edecek)

Kadıncağızın vücudu boynuna kadar sıva ile örtülü idi.

OKUYUCULARIMIZA

Bir BİSİKLET,
Bir RADYO,
Üç FOTOĞRAF MAKİNASI,
Beş KOL SAATİ,
Elli DOLMA KALEM

ve

Bin adet muhtelif kıymetli hediye kazandırmak fırsatını veriyoruz.

Bu güzel ve zengin hediye kur'amıza bütün okuyucularımız katılabileceklerdir. Bunun için okuyucularımıza kupon toplamak gibi bir külfet de yüklemiyoruz. Ancak 10 uncu sayımıza kadar her sayıda bilhassa ufak bir yanlışlık yapılacaktır. Bu yanlışlık hikâyede, romanların birinde veya resimli tefrikalarda olabilir. 10 uncu sayımızdan sonra bu 10 yanlışı bir mektupla bize bildiren okuyucularımıza kur'amıza katılmak için bir numara verilecektir.

Okuyucularımıza çok dikkatli olmalarını hatırlatır, şimdiden kendilerine iyi şanslar dileriz.

MANDRAKE

PRENSES DARAN, BÜYÜK BİR HELECAN İÇİNDE MANDRAKENİN EVİNE GELDİ. ANLATACAKLARININ GİZLİ KALMASINI ARZU ETTİĞİNİ SÖYLEYİNCE, MANDRAKE, APTULLAHI DIŞARIYA GÖNDERDİ.

1.

İŞTE YALNIZ KALDIK SİZİ, DİNLİYORUM

GEÇEN SENE BÜYÜK BİR VAPURLA MANŞ DENİZİNİ GEÇİYORDUM. İŞTE RAVAK'I ORADA TANIDIM.

BİR GECE PARİSTEYDİK BANA EVLENME TEKLİF ETMİŞTİ. KABUL ETMEYİNCE, BANA DÜŞMAN KESİLDİ..

BENİ KAÇIRMAK İÇİN EVİME SERSERİLER GÖNDERDİ.

POLİSİN YARDIMIYLE KURTULMUŞTUM AMA, RAVAK DA BİR GÖLGE GİBİ PEŞİMİ BIRAKMIYORDU. NİHAYET ONU ÖLDÜRMEĞE KARAR VERDİM..

BİRBİRİMİZİ TANIDIĞIMIZI RAVAK BİLİYOR...

BUNDAN NE ÇIKAR? RAVAK BANA VİZ GELİR

YALVARIRIM SİZE MANDRAKE, BURADAN KAÇINIZ!

KAÇMAK MI? BİLÂKİS, ŞİMDİ RAVAK'I DAHA ÇOK GÖRMEK İSTERİM!

FAKAT BU SIRADA, ARKADAN BİR BIÇAK ATILIR...

BUNU ZAMANINDA GÖREN MANDRAKE...

..BİR EL İŞARETİYLE BIÇAĞIN YÖNÜNÜ DEĞİŞTİRDİ..

...VE BIÇAĞI ATAN TULANIN YANI BAŞINA SAPLANDI

ARKASI VAR

CESUR KOVBOY BUJK JONES

SİZİN YERİNİZDE BEN OLSAM, LEM, EVİMDEN AYRILMAZDIM. BU GECE ÖLDÜRÜLECEKSİNİZ!

ÜSTÜ BOYNUZLU MASKE TAKAN VİGİLANTESLER, BİR KOYUN ÇOBANINI KORKUTURLAR AMA, KIZIL VADİ ŞERİFİNİ ASLA!

PEKALÂ ŞERİF! FAKAT SONRA HABER VERMEDİN DEME!

HEM OĞLUM JOE, EVE GELDİĞİ ZAMAN HAYATTA BULUNMAK İSTİYORUM. İKİ GÜN SONRA MİSSURİ KOLEJİNDEN MEZUN OLACAK!

FAKAT...

ALLAHA ISMARLADIK, BOB! HEY.. AHH...

DÜŞÜYOR, ÇOCUKLAR!..

REWARD

BANG BANG

İŞTE ŞERİF CEZASINI GÖRDÜ. ŞİMDİ SIĞIR SAHİPLERİYLE, DOST OLAN YENİ BİR ŞERİF SEÇECEĞİZ..

YARIN SABAH PETRO GONZALES'İN EVİNİ YAKMAKLA BU HÂDİSEYİ KUTLARIZ!

ERTESİ GÜN BUJK JONES, KIZIL VADİ'YE DOĞRU YOL ALIYORDU..

NE ÇOK KOYUN VAR, ÇİFTÇİLERE BU YADİYİ TAVSİYE EDECEĞİM..

DAN...

BU SİLÂH SESLERİ DE NEREDEN GELİYOR?

EVİ KAPIDAN TUTUŞTURUN Kİ GONZOLES DIŞARIYA ÇIKAMASIN!

YAŞAYIN ÇOCUKLAR!

BİZ BURADA KOYUN ÇOBANI İSTEMİYORUZ!

OH-OH! YABANCI BİR ATLI GELİYOR. ONU BURADAN KOVALIM!

HAYDUTLAR KAÇTI! İÇERDE ACABA KİMSE VARMI?

BİRİSİ YATIYOR!!

HERHAKKI VARDIR

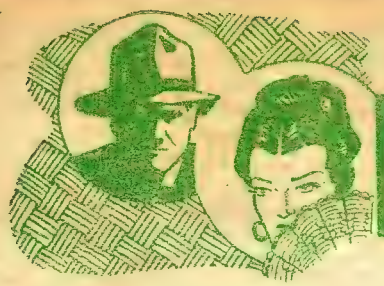

DEHŞET DOLU BÜYÜK CASUS ROMANI:

VATANSIZ CASUSLAR

Yazan: NİYAZİ AHMET

(«Vatansız Casuslar» romanı, casusluğu zevk ve heyecanı için meslek edinen insanların maceralarıdır. Vak'a, ilk bakışta, size hayal mahsulü tesiri yapabilir. Bu tesir altında kalacağınıza şüphe etmiyoruz, çünkü hâdiselerin en korkunç ve tüyler ürpertici safhalarında rol alan Ayaşlı Halit onbaşı, baş döndürücü macerasını anlatırken biz de aynı tesir altında kalmıştık. Halit onbaşı Japon gazetelerinin kupürlerini bize göstermemiş olsaydı, belki de inanmıyacaktık. Romanda en büyük rolleri oynayan casus kadın Saki için Japon gazeteleri şöyle demişlerdir. «O, ilâhlara mahsus, sihirli kuvvet taşıyan bir casus idi. Biz Japonlar ondan hem nefret ediyor hem de iftihar ediyoruz.»

«Vatansız casuslar» için burada fazla bir şey söylemiyeceğiz. Hükmü okuyucular vereceklerdir.)

Komünist kuvvetlerin gece yarısı yaptıkları korkunç bir akınla harap olan bir kasabaya hareket emri gelmişti. Öncüler arasında bir de Amerikan gazetecisi vardı. Pek az ingilizce bilen Ayaşlı Halidin yanından ayrılmak istemiyen bu gazeteci, her gittiği tümenden âdeta kovulmuştu. Çünkü, onun yaptıklarını bir deli bile yapamazdı. Yanında küçük bir çakı bile bulundurmıyan, fakat fotoğraf makinesile en tehlikeli savaş meydanlarına atılan bu gazeteci, her zaman askerlerin vaziyetini güçleştiriyordu.

Türk öncüleri Havi kasabasına doğru ilerlerken, Amerikan gazetecisi Harri:

— Kasabaya yaklaştık dedi.

Halit hayretle sordu:

— Nereden biliyorsun?

— Yanık kokuları geliyor.

Harri haklıydı. Bu zifiri karanlıkta bir adım ilerisi bile görünmüyordu. Halit Sarıkaya doğruldu, sonra arkadaşlarına şu emri verdi:

— Hepimiz helâllaşalım, Çinliler pusu kurmuş olabilirler.

Bir taraftan da telefon telini döşiyerek ilerliyorlardı. Kasabanın dumanları ve yanan evlerin alevleri gözükmeye başladığı zaman, Halit Sarıkaya, geri hatlarla irtibat tesis etti ve komutanına ilk raporu verdi.

Manzara tüyler ürpertici idi. Sokaklar insan parçalarıyla doluydu ve evler hâlâ yanıyordu. Harri, saadete kavuşmuş bir insan sevinci ile sağa sola koşuyor, durmadan fileşle resim çekiyordu. Bir aralık Harri telâşla Halit onbaşının yanına koştu.

— Halit, dedi, burası yalnız havadan bombalanmış.

— Nereden anladın?

Harri tam cevap verecekti, karanlıklar arasından tiz ve kulakları tırmalayan bir çığlık duyuldu. Harri durduğu yerden bir ok gibi fırlayarak sesin geldiği tarafa koştu. Halit onbaşı aynı yere geldiği zaman Harri, çoktan yapacağı işi bitirmiş birkaç poz resim çekmişti. Halit onbaşı yere eğilince kucağında bir çocuğa sarılmış elindeki tabancayı gelenlere doğrultmuş üstü başı yırtık ve kanlı, göz bebekleri yerinden fırlamış bir kadınla karşılaştı.

Biraz su diye haykırdı. Neferlerden biri matarasını Halidin avucuna boşaltmıya başlamıştı ki, Harri vahşi bir hayvanın hücumuna uğramış bir insan korkusu ile kendini geri attı ve karanlıklara karıştı.

Biraz sonra bir er Halit onbaşıya şu haberi verdi:

— Onbaşım dedi, Amerikalı çıldırmış.

— Ne diyorsun?

— İnanmazsan gel de bak..

Halit onbaşı kadının bir kenara yerleştirilmesini emrettikten sonra Harrinin yanına koştu. Gördüğü manzara hakikaten Harrinin çıldırmış olduğunu ispat ediyordu. En tehlikeli anlarda bile elinden bırakmadığı fotoğraf makinesini bir kenara fırlatmış olan Amerikalı gazeteci avuçladığı toprak ve külleri yüzüne gözüne sürüyor, üstünü başını parçalıyordu. Halit onbaşı heyecan ve teessürle Harriyi omuzundan yakaladı:

— Ne oluyorsun Harri, nen var?

Harri, sağ elinin şahadet parmağını dudaklarına götürüp:

— Sus... işareti verdi, sonra sükûnetle fotoğraf makinesini yerden alarak Halide kendisini takip etmesini fısıldadı, bu hareketler de Harrinin çıldırdığına şüphe bırakmıyordu. Halit onbaşı:

— Zavallı adam, eninde sonunda olacağı bu idi, diye söylendi. Harri:

— Halit, dedi, çok müthiş birşey Aman iyi idare edelim, eğer muvaffak olursak ikimiz de meşhur oluruz, yoksa bütün ordular mahvolacak. Halidin, yüzü izdırapla buruştu. Bu ana baba gününde bu deli gazeteciyi nasıl idare edecekti?

Harri devam etti:

— O kadını gördün mü? İşte o kadın dünyanın bir numaralı casusudur, korkunç bir casus. Kaç defa A-

merikalıların içine girerek en büyük sırları elde etti. Şimdi de, Türk milletlerine musallat oluyor. Beni çok iyi tanıdığı için kılığımı ve yüzümü değiştirmek mecburiyetinde kaldım.

Bu son cümle Halidi uyandırmış, Harrinin delirmek şöyle dursun bilâkis, en akıllıca hareketi yaptığını anlamıştı. Fakat Halitte haklı bir tereddüt vardı, Harri aldanmış olamaz mıydı.

— Casus olduğuna emin misin?

— Yemin ederim. Hem buraya gelişinin çok mühim sebepleri olabilir. Hem birşey söyliyeyim mi, bu kadını Çinliler buraya paraşütle atmışlardır. Etrafı iyice ararsak paraşüt parçalarını buluruz. Çocuk da mutlaka kendisinin değildir. Bu kasabadaki bütün canlıları yok etmelerinin sebebi bu kadının tanınmaması içindir. Sözde tabanca ile de kendisini müdafaa edecek. Ne müdafaası, o bütün dünyayı, bütün orduları birbirine katabilir. Hem o kadar da güzeldir ki... Japonyayı yere seren Japon güzeli.

— Seni görse tanır mı?

— Tanımaz olur mu? O olmasaydı, ben bugün öbür dünyaya gitmiştim. Ölümden kurtaran odur beni.

— Peki şimdi neden korkuyorsun?.

— Casus olduğunu bildiğim için.. Sakiyi benden başka kimse tanıyamaz. Yüzünü değiştirmekde o kadar mahirdir ki, annesi bile görse bu benim kızım değildir der. Onu nasıl tanıdığımın hikâyesi çok uzundur. Şimdi bunu bırakalım. Onu yalnız başına sen sorguya çek.. Eğer kadınlık tarafıyla seni elde etmek isterse, sakın kaçırma... O zaman sana daha çok açılacak... Bir yılan gibi seni zehirlemeye çalışacak... Hepsini yutmuş görün.

Halit Sarıkaya Harriyi orada bırakarak merak ve heyecanla kadının yanına gitti. İçinde oturulabilecek kapalı bir yer aradı ve kadını oraya götürttü, kendisi de karşısına geçerek sorguya başladı.

— Adın ne?

— Saki.

Bu söz Halidin kafasında bir yıldırım tesiri yapmıştı. Demek Harri doğru söylemişti. Fakat bu kadın nasıl oluyor da hakiki adını saklamıyordu.

Casuslar herşeyden evvel kendi hüviyetlerini saklarlardı. Acaba başka bir ismi daha vardı da onu mu saklıyordu?

Halidin gayri tabii tereddüdünü gören kadın:

— Anlıyorum, dedi, neden tereddüt ettiğinizi.

— Neden?

(Devamı var)

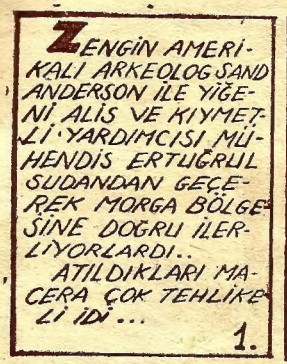

GARP CEPHESİ

BÜYÜK HARP ROMANI

BU ESER, 1914-1918 BİRİNCİ CİHAN HARBİNDE, ATEŞ VE BARUT DUMANLARI ARASINDA ÖLÜMLE PENÇELEŞENLERİN; HELECANLI, GÖZ YAŞARTICI SAHNELERLE DOLU HAYATLARININ HİKÂYESİDİR.

ROMANI; HENÜZ ÇOK GENÇ YAŞINDA DÖĞÜŞMEK ZORUNDA KALAN (PAUL BAUMER) ADINDAKİ ASKERİN AĞZINDAN TAKİP EDİN...

1.

ADIM PAUL BAUMER'DİR. İKİNCİ BÖLÜKTENİM. CEPHENİN 7 KİLOMETRE GERİSİNDE İSTİRAHATTEYİZ. 14 GÜN SÜREN BİR ÇARPIŞMADAN HENÜZ DÜN DÖNDÜK. 150 KİŞİDEN 80 ER KALDIK. BU HÂL AHÇIMIZIN CANINI SIKIYOR...

GENE AZALDINIZ BU KADAR YEMEĞİ SEKSEN KİŞİYE NASIL DAĞITACAĞIM!

BÖLÜK KOMUTANIMIZ ASTEĞMEN İMDADIMIZA YETİŞEREK AHÇIYI SUSTURDU..

BÜTÜN YEMEKLERİ DAĞIT. BANA DA BİR TABAK DOLUSU VER.

..YEMEKLERİMİZİ YEDİKTEN SONRA POSTA DA GELDİ. HEPİMİZE EN AZ İKİ MEKTUP VAR.

KANTOREKTEN SANA SELÂM VAR!

KEŞKE O DA BURADA OLSAYDI..

KANTOREK, BİZİM ÖĞRETMENİMİZDİ. OKULDAN ÇIKAR ÇIKMAZ ORDUYA GELENLER KANTOREĞİ PEK İYİ HATIRLARLAR. SESİ HÂLÂ KULAKLARIMIZDADIR.

BURAYA GELİN ÇOCUKLAR. HAYDİ TOPLANIN!

İÇİMİZDE YALNIZ, JOZEF BEHM DÖĞÜŞMEK İSTEMİYORDU. VE SÖYLEMEĞE DE CESARET EDEBİLİYORDU..

ARKADAŞLARIN, ALMANYANIN ÜMİDİ, SEN İSE BİR KORKAKSIN!

GÖĞSÜNDEN VURULAN BEHM, BİZE, NASIL DÖVÜŞECEĞİMİZİ KANTOREKTEN DAHA İYİ ÖĞRETMİŞTİ...

ONBAŞI HİMMELSTOSS'UN NEZARETİ ALTINDA BİR KAMPTA TALİM GÖRÜYORDUK

ÇOK GEÇMEDEN PARLAK BİR ÇİZMENİN MANTIKDAN DAHA ÜSTÜN OLDUĞUNU, HÜRRİYET YERİNE TALİMİN DAHA HAYATİ OLDUĞUNU BİZE ÖĞRETTİLER..

DEMEK ASKER OLDUĞUNUZU SANIYORSUNUZ HA? PEK ALÂ İLERİ MARŞ

ONBAŞININ, BANA, KROPP, İJADEN, VE VESTHUS'A KARŞI KİNİ VARDI. ÇÜNKÜ BİZDE HAFİF BİR, MUKAVEMET SEZMİŞTİ..

SİZ HUSUSİ BİR, TALİM GÖRECEKSİNİZ!

YENİ KAZILMIŞ VE BİR GECE, EVVELİNDEN YAĞMUR YEMİŞ ÇAMURLU BİR TARLAYA GÖTÜRÜLDÜK..

HAZIR OL! MARŞ..

ARKASI VAR

Son Atlayış

(Baştarafı S. 3 de)

Pica, bir müdüre bir de Rodni'ye baktı. Aralarında bir şeyin geçtiğini farketti.

— Affedersiniz, sizi rahatsız ettim galiba. diyerek çıkmak istedi.

— Hayır, hayır Pica. Buraya gelmen çok iyi oldu. Sana söyliyeceklerimiz vardı. Evvelâ şuraya otur.

Genç kız Rodni'nin yüzüne bakmakta devam ediyordu. Odada müdür olmasaydı, Rodni'nin boynuna atılacak, onu sarsacak:

— Rodni, benden sakladığın bir şey var, onu niye söylemiyorsun? diye yüzüne haykıracaktı.

Fakat:

— Cim'i nasıl buluyorsun Pica? diye Rodni kendine sual soruyordu.

Bunu da nereden çıkardın gibilerden bakarak:

— Vallahi bilmem ki, dedi. İstidatlı bir genç amma, herhalde tecrübesi az!

— Biz müdür ile anlaştık. Artık bundan sonra seninle yaptığımız (Ölüm Atlayışına) ben çıkmıyacağım.

— Yani o numarayı Cim'le mi yapacağım... Peki amma sen...

— Ben mi? Biraz istirahate ihtiyacım var, hem sonra Cim ben olduğum müddetçe şöhret yapamıyacak, tecrübe kazanamıyacak. Düşündüm, biraz da o gence fırsat vermek lâzım!

Belki bir şeyler daha söyliyecekti, amma, Pica'nın bakışları altında eridiğini zannediyordu. Gözlerini Pica'nınkinden kaçırdı. Sonra birden kapıya doğ ru yürüdü. Evet sevdiği kızı nasıl olur da başka birisine terkedecekti.

*
**

Aradan koca bir yaz da geçmiş, sonbahar gelmişti. Sirk kışlık salonuna çekilmişti. Rodni kırmızı çizgili pantolonu, yakası kapalı üniforması içinde telâşla sağdan sola koşuyordu. Zira Pica ile Cim tam tırapeze çıktıkları anda dışardaki benzin depolarının ateş alması yüzünden yangın çıkmış alevler kısa bir zamanda sirkin içini de sarmıştı. Her kes kaçışıyor, bağrışıyordu. Pica'nın bulunduğu ipin direği de alev almıştı. Eğer numaralarını soğukkanlılıkla yapabilseler Pica, Cim'in tarafına geçecek ve henüz delikanlının bulunduğu tarafa yan gın sirayet etmediği için de ikisi birden kurtulacaktı. Fakat aşağıdaki paniğin ve bağrışmaların tesiri ile Cim süratle ipten kayarak aşağıya inmişti.

Rodni onun için çırpınıp duruyordu. Bir şey yapmak lâzım geldiğini biliyordu. Fakat bu kargaşalıkta ne yapılırdı ki daha fazla vakit geçirmenin mânası yoktu. Kararını vermişti. Derhal ceketini fırlatıp attı, sonra Cim'in ipine tırmanmağa başladı. Gözlerine perde gelmemesi için dua ediyordu. Genç kız Rodni'yi görünce içindeki korku silinmişti. Evet karşısında artık Rodni olduktan sonra korkmanın mânası var mı idi?

Rodni:

— Haydi Pica diye haykırmış, sonra ayaklarını salıncağa geçirerek sallanmağa başlamıştı.

— 1.. 2.. 3.. 4....

Dokuz olunca Pica tırapezi bırakıp havada bir takla atacak, sonra Rodninin ellerini tutacaktı. Fakat Rodni birden her tarafın karardığını hissetti. Kal bi şiddetle çarpıyordu, korktuğu başına gelmiş, gözlerine yine perde inmişti. Sanki şeytanlar cüceler kafasının içini doldurmuş, Rodni ile alay ediyorlardı. Onların kahkahaları ve bağrışmaları arasında sayıları sıralamağa çalışıyordu.

— 7.. 8.. 9...

Nihayet ayaklarını salıncağın sopasına geçirmiş olduğu halde ellerini ileriye doğru uzatarak boşluğa doğru uzandı. Avuçlarında birşeyler tuttuğunu hissetti.

— Oh diye inledi, sonra kısık bir sesle sadece; Pica kendimi kaybediyorum diyebildi.

*
**

Pica'nın; uzun senelerin verdiği tecrübe ve vücut kıvraklığı Rodni'yi merdivenden indirmesine kâfi geldiği halde delikanlının ebediyen kapanan gözlerinin açılmasına yetmedi.

Günler, aylar, seneler geçtikçe, sirk o kasabadan bu kasabaya gittikçe Pica deli gibi doktora koşar, herbirinden aldığı cevap aynı olurdu:

— Belki uzun müddet istirahat ederse açılır. Bizim yapabileceğimiz birşey yok.

Milyoner Bir Amerikan Film Artisti Olabilirsiniz...

Dünyanın en büyük Amerikan Film şirketinin Türkiyeden istediği ilk Türk çocuk artistler okuyucularımız arasından seçilecek.

Bu büyük musabakamıza katılabilmek için okuyucularımızın:

1. En geç 31 Ekim 1952 cuma gününe kadar mecmuamıza 2 lira göndererek 3 aylık abone olmaları,
2. Bu abonelerin 18 yaşını geçmemeleri,
3. Halen herhangi bir okulun öğrencisi bulunmaları, şarttır.

Bu şartlara sahip olan okuyucularımız arasında evvelâ üç musabaka yapılacaktır:

1. «Zekâ oyunu» musabakası,
2. «Foto» musabakası,
3. «Kabiliyet» musabakası...

«Zekâ oyunu» musabakasında kazananlar «foto» musabakasına katılacaklar, «Foto» musabakasında kazananlar «Kabiliyet» musabakasına girebileceklerdir.

Bu suretle; zeki, fotojenik ve kabiliyetli olmak vasıflarını üzerlerinde toplamış olan Türk çocukları İstanbula getirilerek son bir musabakaya daha sokulacaklardır.

Bu musabakayı da kazananlara Türkiyede çevrilecek bir filmde rol verilecektir. Bu filmde muvaffakiyet kazananlar Amerikaya götürüleceklerdir.

Bütün okuyucularımıza bu büyük musabakamıza katılmalarını hararetle tavsiye ederiz.

Dikkat:

Okuyucularımıza, ilk sayılarımızın bütün yazılarını çok dikkatli okumalarını hatırlatırız. İlk «Zekâ oyunu» musabakamızda bunun faydasını göreceklerdir. «Zekâ oyunu» musabakası için önümüzdeki sayılarda geniş izahat verilecektir.

İnsan Sarrafı

(Baştarafı S. 2 de)

hususileri binbir hile ile çaldıklarını bildirir, bu hususta dikkatli bulunmanızı tavsiye ederiz.

Otelciler Cemiyeti»

Tüccarın yüzüne bakmadan, deli gibi dış kapıya koşan Tarık bey garajdan çıkan ve zengin müşteriye ait bulunan otomobilin sür'atle virajı dön düğünü gördü. Bal gibi aldatılan insan sarrafı, bu sefer de kendisine kızmıyordu da, mektubun geç gönderilmesine kabahat buluyordu.

Serap HOROZOĞLU

BAYTEKİN VE KRALİÇE ALA

BAYTEKİN, SEVGİLİSİ DALE İLE BİRLİKDE MERİH KRALİÇESİ ALA'NIN DAVETLİSİ OLMUŞTU. SOFRA GAYET ZENGİN HAZIRLANMIŞ, SARAYIN İLERİ GELENLERİ DAVET EDİLMİŞTİ. KRALİÇE, BAYTEKİNE KARŞI BİLHASSA, BÜYÜK BİR ALAKA GÖSTERİYORDU...

1.

KRALİÇENİN NİŞANLISI DEFTO, BU ALAKAYA KARŞI SİNİRLENMEKLE BERABER BAYTEKİN'İN BİR GECE KALACAĞINI DÜŞÜNEREK SESİNİ ÇIKARMIYORDU.

YEMEĞİN SONLARINA DOĞRU KRALİÇE ALA, BAYTEKİNE DÜELLO TEKLİF ETTİ.

BAYTEKİN İTİRAZ EDECEK GİBİ OLDU. FAKAT KRALİÇE ORTALIĞI ÇINLATAN BİR KAHKAKA ATARAK
_ NE O? DEDİ. YOKSA KORKUYORMUSUN?

KORKMAK DA NE DEMEKTİ BAYTEKİN İÇİN? DERHAL KILIÇLAR GETİRİLDİ.. BAYTEKİN GERİLEDİKÇE..

SALONDAKİLER KRALİÇEYİ ALKIŞLIYORLARDI. ALA'NIN DÜELLODAN MAKSADI, BAYTEKİNİN ALÂKASINI ÇEKMEKDİ.

BAYTEKİN SERT BİR HUCÛM YAPTI..

KRALİÇE YAVAŞCA
_ BEN DE İŞİ CİDDİYE ALMIYORUM DEDİ, ZİRA SEN BANA LÂZIM OLACAKSIN..
DALE DE MERAKLA BAKIYORDU..

ARKASI VAR